

Noaptea ielelor...

Florin-Cezar CĂLIN

Noaptea ielelelor...

Se lasă seara-mbălsămând un gând,
(în vis se face frig ca și afară!).
Văd fulgi de nea în noapte spulberând,
Poveste vieții noastre, bunăoară.

Privesc fereastra, goală e de dor,
(în ușa casei tale stă mânia!).
Cuvântu-ți ce a fost seducător,
Îl văd cum îl cuprinde nostalgia.

Privește disperarea! Șade-n poartă!
Ca din noi doi să ia câte puțin.
Să-mpartă în tăcere crunta soartă,
Ce-a devenit de-acum al nostru chin.

Pe chipu-ți de acuma auster!
Dansează amintirea ta călare.
Îl văd cum îmi devine un mister,
Și-un foarte mare semn de întrebare.

În vatră un jăratric stă s-adoarmă,
(de fapt e dorul încă ne-mplinit!).
Ce tu mi-l folosești ca pe o armă,
În lupta cu destinul hărtănit.

Mă biciuie de-acuma adevărul!
Și-o șansă ce devine prea minoră.
Ca o fantomă bântuind misterul,
Ce alții cu știință îl ignoră.

Văd inorog de vise galopând!
Speranțele cum ni se pierd în șoapte.
Ielele prin gânduri tot dansând,
Ca și fantasme în cumplita noapte.

Brăila, noiembrie 2017